

det kun var ganske få organer, man derved mistede, eller der gik tabt. Den socialdemokratiske ordfører, fru Dorte Bennedsen, understregede det samme.

Jeg vil imidlertid oplyse, at jeg via mit arbejde i Sygehusudvalget i Århus Amt er vidende om, at netop spørgsmålet om vetoretten er medvirkende til, at så få vil lave dette organ-testamente, og derfor bør man også have det med ind i overvejelserne.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg synes, at det var nogle væsentlige synspunkter, der kom frem her, men som jo også tilsiger, at det her bør vi måske drøfte lidt mere. Min bekymring har været, sådan som jeg har oplevet beslutningsforslaget, at vi derved skulle pålægge nogle læger, nogle sygeplejersker en umulig og efter min mening uetisk opgave.

Men det var jo værd at gå ind i diskussionen, og det var derfor, jeg sluttede min ordførertale på den måde, som jeg gjorde: hvordan kommer vi til det, det hele i allersidste ende handler om?

Det er fint, jeg ville også blive irriteret, hvis jeg vidste, at jeg havde besluttet mig for et eller andet, og mine pårørende så kunne lave det om bagefter. Det er jo set under evighedens synsvinkel ret ligegyldigt. Det, vi bør interessere os for, er, hvordan vi får forklaret befolkningen, at det er fornuftigt at melde sig som organdonor. Og det synes jeg er en vigtig diskussion at gå ind i, og den synes jeg er værd at bruge tid på i stedet for her sådan lige at markere nogle meget håndfaste synspunkter.

Anne Baastrup (SF):

Jeg er fuldstændig enig med fru Dorte Bennedsen i, at vi skal være forsigtige i det her beslutningsforslag.

SF's folketingsgruppe er frit stillet. Der er dele af gruppen, der ønsker at støtte de tanker, der ligger i beslutningsforslaget, og der er dele af gruppen, der er afvisende.

Det, vi er enige om, er, at de dårlige historier, vi undertiden hører om behandlingen af pårørende, hvis nære er organdonor, skal holde op. Personalet skal have bedre mulighed for at give de pårørende lejlighed og ro til at sige farvel. Vi forventer selvfølgelig også, at sundhedsministeren i sit ønske om at få flere organdonorer er opmærksom på lige præcis det punkt.

Jeg lyttede naturligvis med interesse til ministerens begrundelse for afvisningen af forslaget

og har forståelse for indvendingerne, og jeg er herudover ganske enig i, at det ikke løser eller vil løse spørgsmålet om manglende organer, og det er jo slet ikke derfor, sådan som jeg læser beslutningsforslaget, det er stillet.

Skal vi have andre og flere organer, så kræves der andre metoder. Men det, der er vigtigt for de medlemmer af SF's gruppe, der støtter forslaget, er, at i den situation, hvor et menneske har ønsket at donere sit legeme til fordel for mennesker, som kan have glæde heraf, måske overleve på baggrund af den donation, så finder vi det uetisk, at dette ønske kan tilsidesættes af pårørende.

Vi erkender til fulde, at det ikke har noget at gøre med, at man som læge skal tvinges til at foretage sig noget, der er i strid med ens lægelige ansvar, lægelige forpligtelse, sygeplejerskeansvar osv. Men det er det ganske snævre, afgrænsede forhold, at har man som menneske besluttet og lavet testamente, der donerer ens krop, så er det ikke op til andre at nedlægge et veto. Det er den afgrænsning, som vi ønsker.

Birthe Skaarup (DF):

I Dansk Folkeparti har vi ikke de store problemer med det her forslag, selv om der for nogle sikkert er nogle etiske besværligheder forbundet med det. Vi har den principielle holdning ligesom forslagsstilleren, at ethvert ønske, som en afdød skriftligt har givet udtryk for i levende live, må efterleves af de pårørende. Altså såfremt en afdød har givet udtryk for at donere sine organer eller sit legeme væk, så skal det efterleves.

Nu må vi jo så samtidig, som andre også har været inde på her, konstatere, at der er donor-mangel i Danmark, og vi ser eksempelvis, at rigtig mange patienter er i dialysebehandling, fordi vi mangler donorer. Det er en kostbar behandling med store omkostninger til følge både for patienterne og også for de nærmeste pårørende, og samtidig så koster det naturligvis sygehusvæsenet dyrt.

Vi må konkludere, at der står alt for mange syge, der har behov for transplantation, på venteliste til et organ, og set i det lys mener vi her, at debatten og forslaget i dag er yderst velkomment. Også hvorledes der i fremtiden skal være en mulighed for at få flere til at donere organer.

Vi mener, at de pårørendes vetoret til at modsætte sig organdonation må fjernes, når der foreligger et skriftligt tilsagn fra en afdød, selv om vi ved, at mange som sagt kommer i en